

1 תקנות בתי הדין הדתיים הדרוזיים (אגרות), התשל"ג-1973

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג-1962, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

(תיקון התשע"ט)

בתקנות אלה:

"תובענה" - כלל התביעות במשפט שנפתח כדין בבית דין;

"הליך" - כל צעד משפטי הכרוך בבירורים של תובענה או ענין;

"בעל דין" - לרבות צד שלישי;

"מנהל בתי הדין" - מי שנתמנה על פי סעיף 16 לחוק להיות מנהל בתי הדין;

"מנהל המחלקה" - מי שמכהן בתפקיד מנהל המחלקה לעניני דרוזים במשרד הדתות;

"דף" - דף של לא יותר מ-60 שורות בריווח רגיל או דף של לא יותר מ-30 שורות בריווח כפול;

"לשכת סיוע משפטי" - לשכה ששר המשפטים הקים או הסמיך לפי חוק הסיוע המשפטי, התשל"ב-1972 (להלן -

חוק הסיוע המשפטי), לפעול כלשכת סיוע משפטי, הן דרך כלל והן בתחום שיפוטו של בית משפט מסוים;

"מזכיר" - מי שמכהן בתפקיד מזכיר ראשי של בית דין או של בית דין לערעורים.

2. חובת אגרה

לא יזקק בית דין לכל הליך או ענין מן המפורטים בתוספת, אלא אם שולמה בעדם תחילה, לפי הוראות תקנות אלה, האגרה הקבועה להם בתוספת, או אם הוחלט לדחות את תשלום האגרה או לנהוג בה על דרך אחרת; אך אי-תשלום אגרה, כולה או מקצתה, אין בו כדי לבטל מעשה בית הדין בדיעבד.

2א. הצמדה למדד

(תיקונים: התשמ"ח, התשע"א)

(א) בתקנות אלו, "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ב) הסכומים הנקובים בתוספת הראשונה ישתנו ב-1 בינואר של כל שנה לפי שיעור השינוי של המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם לו, לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר של השנה שקדמה לה.

(ב1) סכום שהשתנה כאמור בתקנת משנה (ב) יעוגל לשקל החדש הקרוב וסכום של חמישים אגורות יעוגל כלפי מעלה.

(ג) שר המשפטים יפרסם בהודעה ברשומות את נוסח התוספת הראשונה שהשתנתה עקב האמור בתקנה זו.

3. מי משלם אגרה ואימתי

בעל דין שבשמו נדרש הליך או ענין חייב לשלם את האגרה בעדו לפני שמתחילים בהליך או בענין; והוא כשאין הוראות אחרות בענין זה.

4. שווי התביעה יבוטא בכסף

בתביעה, בערעור או בכל ענין אחר שהאגרה עליהם משתלמת לפי שווי הנושא, יבוטא שווי בכסף בכל מקום שניתן לבטאו כך; לא בוטא השווי והוא ניתן לביטוי כאמור, או שבוטא השווי ובית הדין באחד משלבי ההליכים או מנהל בתי הדין לאחר מתן

פסק דין או החלטה או צו או אף לאחר ביצועם מטילים ספק בדיוקו של השווי כפי שבוטא - יעריך בית הדין או מנהל בית הדין את השווי כפי שהיה בשעת הגשת התביעה או הערעור או הענין, והתובע או המערער או המבקש ישלם את ההפרש, אם ישנו, בין האגרה ששולמה לבין האגרה שיש לשלמה לפי ההערכה.

5. אין תיקון של שווי אחר שלוש שנים

לא יעריך בית דין או מנהל בתי הדין שווי של נושא לאחר שעברו שלוש שנים מהיום שבו ניתן פסק דין סופי או החלטה סופית באותו נושא, או לאחר שעברו שלוש שנים ללא כל פעולה באותו נושא.

6. גביית הפרשים

הערך מנהל בתי הדין את שווי של נושא, לאחר שבהחלטה על תשלום הוצאות המשפט כבר נתחייב בעל דין בתשלום האגרה ליריבו, יחולו הוראות אלה:

(1) רשאי בית הדין לגבות את ההפרש, אם ישנו, מאותו בעל דין או מיריבו, או חלק מזה וחלק מזה;

(2) כל סכום שנגבה מהיריב כאמור, דינו כדין הוצאות המשפט;

(3) ההפרש האמור יהיה חוב ראשון שייגבה מתוך הסכומים שיתקבלו במשרד הוצאה לפועל מאת החייב בתשלום הוצאות המשפט לזכות יריבו.

7. דין אגרה כדין חוב לפי פסק הדין

אגרה, וכן הפרש לפי תקנה 4, שלא שולמו, דינן כדין חוב לפי פסק דין נגד החייב באגרה, וייגבו על ידי משרד הוצאה לפועל כדרך שגובים חוב כאמור, על סמך החלטה של בית דין, שתינתן לאחר שניתנה לבעלי הדין הזדמנות להשמיע דבריהם.

8. צירוף תביעות בתובענה אחת

היתה התובענה כוללת כמה תביעות, תשולם אגרה על כל תביעה ותביעה לחוד, אך לא תוטל אגרה נוספת בעד עילת תביעה נוספת.

9. אגרה בעד תביעה שכנגד

בעל דין בתובענה שהגיש תביעה שכנגד על מנת שבית הדין יפסוק בה עם פסק הדין בתובענה, תשולם על התביעה שכנגד אותה אגרה שהיה צריך לשלמה אילו היתה התביעה שכנגד נושא לתובענה נפרדת.

10. חידוש משפטים

תובענה או ענין שנמחקו מרשימת המשפטים והוגשה בקשה, תוך חמישה-עשר יום מיום מתן צו המחיקה, אם ניתן בנוכחות התובע או המבקש, או מיום שנמסר לו הצו האמור אם ניתן שלא בנוכחותו, להחזירם לרשימה, תשולם בעד החזרתם מחצית האגרה המשתלמת בהגשתם הראשונה; הוגשה הבקשה לאחר המועד האמור - תשולם האגרה האמורה במלואה.

11. החזרת חלק האגרה

(א) נגמר הדיון בתביעה, בערעור או בכל ענין אחר, לפני מתן פסק הדין, לפי בקשת מגיש התביעה, הערעור או הענין האחר, תוקטן האגרה -

(1) ב-50% אם נגמר הדיון לפני שבית הדין התחיל בשמיעת ראיות, או, אם אין על בית הדין לשמוע ראיות,

לפני שהתחיל בשמיעת טענותיהם של בעלי הדין;

(2) ב-25% אם נגמר הדיון לאחר שהתחיל בשמיעה כאמור, -

ולמגיש התביעה, הערעור או הענין האחר יוחזר כל סכום ששולם על חשבון האגרה המוקטנת.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על אגרת בקשה שאינה עולה על 3 לירות.

(ג) לענין תקנה זו -

"תביעה" - לרבות תביעה שכנגד;

"ערעור" - לרבות ערעור שכנגד;

"פסק דין" - לרבות צו או החלטה;

"שמיעת ראיות" - לרבות ביקור בית הדין במקום וקבלת ראיות מפי עדות מומחים.

12. ערעורים חוזרים

תובענה שחזרו וערערו על פסק דין שניתן בה, לאחר שהוחזרה מאת בית הדין לערעורים עקב ערעור קודם של אותו מערער - אין המערער חייב בתשלום אגרה על כל ערעור נוסף על הראשון.

13. ענינים פטורים מאגרה

[תיקונים: התשע"ב (מס' 2), התשע"ז (מס' 2)]

לא תשולם אגרה -

- (1) בעד העתק מאושר אחד מפסק דין, מצו או מהחלטה שנמסרו לכל בעל דין שדרש זאת תוך חודש ימים מיום פסק הדין, הצו או ההחלטה;
- (2) בעד העתק מאושר מפסק דין, מצו או מהחלטה, הנמסר לאדם שיש חובה למסרו לו מכוח דין או פסק דין;
- (3) בעד העתק של פסק דין, של צו או של החלטה, שמקבלו חייב על פי דין לפרסמו;
- (4) בעד בקשה למתן רשות למסור מסמך משפטי שלא באמצעות בית הדין;
- (5) בעד בקשה לביטול או למחיקה של תביעה, תביעה שכנגד, ערעור, ערעור שכנגד או כל ענין אחר;
- (6) בעד בקשה לדחיית מועדו של משפט אם הדחיה מתבקשת מחמת שירותו של בעל דין או עורך דין בכוחות המילואים של צבא-הגנה לישראל;
- (7) בעד בקשה לעיון בתיק בית הדין;
- (8) בעד תובענה או ערעור לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, או לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

14. אגרת התביעה למזונות

בתביעה למזונות ובכל הליך בה, יהיה התובע פטור מאגרה; אך אם נצטווה בעל הדין שכנגד לשלם את הוצאות המשפט, יהיה אותו בעל דין חייב באגרה החלה בעד תביעה לפי סכום המזונות החדשי כפי שנפסק, וסכום האגרה ייחשב כחוב לפי פסק הדין שניתן לטובת המדינה.

15. דחיית תשלומה של האגרה

(תיקון התשע"ט)

(א) בתקנה זו -

"הכתב העיקרי" - הכתב של התובענה, הענין או ההליך;

"הועד" - ועד שחבריו הם מנהל בתי הדין, שישימש כיושב ראש, מנהל המחלקה ומזכיר בית הדין שבו הוגש הכתב העיקרי.

(ב) רצה בעל דין לטעון, בכל תובענה, ענין או הליך, שאין ביכולתו לשלם את האגרה או חלק ממנה, יצרף לכתב העיקרי,

בשעת הגשתו לבית הדין, בקשה לועד לדחיית תשלום האגרה.

(ג) הוגשה בקשה כאמור והועד נוכח, לאחר שהזמין את בעלי הדין לחקירה, שאין ביכולתו של המבקש לשלם את האגרה או חלק ממנה - ותעודה של לשכת סיוע משפטי תשמש ראיה לכאורה על כך - והוא סבור שיש למבקש סיכוי להצליח בתובענה, בענין או בהליך, רשאי הוא -

(1) לדחות את תשלום האגרה או חלק ממנה;

(2) להגביל את דחיית תשלומה של האגרה לאותה תביעה שבתובענה או לאותו ענין או הליך, או לאותו חלק

מהם, הנראים להם כסבירים מבחינת סיכויי ההצלחה של המבקש;

(3) להרשות את תשלומה של האגרה, או כל חלק ממנה, בשיעורים תוך מהלך המשפט.

(ד) במקרה של דחק רשאי הועד לדון בבקשה אף ללא הזמנה לבעלי דין לחקירה, ולצוות על דחיית תשלומה של האגרה עד לגמר החקירה הנוספת שאליה יוזמנו כל בעלי הדין.

(ה) סירב הועד לבקשה, כולה או מקצתה, רשאי הוא באותו מעמד להרשות למבקש לשלם את האגרה שתשלומה לא נדחה תוך הזמן שיקבע, ובלבד שלא יעלה על חמישה עשר יום, ומששולמה תוך אותו זמן, יראו את התשלום כאילו נעשה ביום שבו הוגשה הבקשה.

(ו) סירב הועד לבקשה בלי שהרשה את תשלומה של האגרה תוך זמן קבוע ולא שולמה באותו יום, או שהרשה את תשלומה תוך זמן קבוע והמבקש לא מילא אחר ההחלטה, ימחק בית הדין את הכתב העיקרי.

(ז) דחה הועד את תשלומה של חלק מהאגרה ואותו חלק מהאגרה שתשלומה לא נדחה לא שולם באותו יום או תוך זמן שנקבע, ימחק בית הדין את הכתב העיקרי.

(ח) הגביל הועד את דחיית תשלומה של האגרה כאמור בתקנת משנה (ג)(2), יגיש המבקש כתב עיקרי מתוקן בהתאם להגבלה, או ישלם את ההפרש שבין האגרה המלאה והאגרה שתשלומה נדחה, תוך הזמן שיקבע הועד, ובלבד שלא יעלה על חמישה עשר יום, והכתב העיקרי המתוקן שהוגש תוך זמן שנקבע יראו אותו כאילו הוגש ביום שבו הוגש הכתב העיקרי.

(ט) הורשה תשלומה של אגרה בשיעורים תוך מהלך המשפט ולא שולם שיעור בזמנו, רשאי בית הדין למחוק את הכתב העיקרי או, אם הראו לו טעם מספיק לכך, להאריך את זמן תשלומה של השיעור.

(י) נמחק כתב עיקרי לפי תקנות משנה (ו') (ז') או (ט') יראו אותו כאילו לא הוגש.

16. תשלום האגרה שנדחתה

(א) בכפוף לתקנות 15, 17, 19 ו-20 חייב כל מבקש דחיית תשלום אגרה שנעתרו לבקשתו, כולה או מקצתה, לשלם או להשלים את האגרה עד מלוא הסכום המגיע ממנו עם גמר הדיון בתובענה או בענין שאגרתם נדחתה כאמור.

(ב) בתקנה זו, "גמר דיון" - לרבות ביטול, מחיקה, עיכוב הדיון והפסקת הדיון.

17. פטור מאגרה שנדחתה

(א) נגמר הדיון בתובענה, בענין או בהליך, רשאי החייב בתשלום אגרה או בחלק ממנה לבקש מאת מנהל בתי הדין לפטור לחלוטין מהסכום שהוא חייב בו או מחלק ממנו.

(ב) הוגשה בקשה כאמור, יזמין מנהל בתי הדין את בעלי הדין להתייב לפניו לחקירה, ומשנוכח כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את הסכום שהוא חייב בו - לא אותה שעה ולא תוך תקופה סבירה - רשאי הוא לפטור לחלוטין מתשלום הסכום שהוא חייב בו או מחלק ממנו.

(ג) בתקנה זו, "גמר הדיון" - כמשמעותו בתקנה 16.

18. דחיה ופטור בערעורים ובבקשות

הוראות תקנות 15, 16 ו-17 בדבר דחיית אגרה ופטור הימנה יחולו גם על הגשת ערעור או בקשה ועל כל הליך בהם,

בשינויים המחוייבים לפי הענין.

19. מבקש דחיה שנעשה בר-יכולת

מי שביקש דחיית אגרה על פי תקנות אלה ועד שנגמר המשפט או הערעור או ההליך, הכל לפי הענין, נעשה בר-יכולת לשלם את האגרה, יצווה בית הדין להפסיק את הליכי הדיון עד שישולמו כל האגרות שהמבקש נתחייב בהן בתובענה, בערעור או בהליך.

20. גביית אגרות שנדחו

לא שילם מבקש הדחיה את האגרות שתשלומן נדחה ולא עשה מיד למען הוצאה לפועל של פסק הדין, הצו או ההחלטה או של חלק מהם, יתן בית הדין צו בדבר תשלום האגרות מאת מבקש הדחיה, שיימסר עם העתק פסק הדין, הצו או ההחלטה ללשכת ההוצאה לפועל לשם גבייתן ממבקש הדחיה או מבעל דינו, אם נצטווה אותו בעל הדין לשלם את הוצאות התובענה, ההליך או הערעור.

21. דין האגרה בתובענות הממשלה

הממשלה וכל שהוסמך לייצגה פטורים מאגרת בית הדין; אך אם נצטווה בעל הדין שכנגד לשלם את הוצאות המשפט, יהיו האגרות שהיה צריך לשלמן, אילולא הוראות תקנה זו, חלק מהחוב בפסק הדין וכלולות בו, ולאחר גבייתן ישולמו לבית הדין שנתן את פסק הדין.

22. פטור האפוטרופוס הכללי

(א) דרש האפוטרופוס הכללי הליך או ענין, לא יידרש לשלם אגרה בעדם על פי תקנות אלה אם הגיש לבית הדין בשעת הדרישה הצהרה, כי ברכוש אדם המתנהל על ידיו, ושלגביו נדרש ההליך או הענין, אין כספים לתשלום האגרה; אולם חייב הוא בתשלום האגרה האמורה כשהגיעו לידי הכספים כאמור.

(ב) הוראות תקנה 19 יחולו על תשלום אגרות לפי תקנה זו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

22א. בעלי דין הפטורים מאגרה

(תיקון התשע"ט)

אלה פטורים מחובת תשלום אגרה:

(1) בעל דין המיוצג על ידי עורך דין מטעם לשכת סיוע משפטי, בהליך שלגביו אושרה בקשתו לקבלת שירות

משפטי;

(2) בעל דין הזכאי לשירות משפטי לפי התוספת לחוק הסיוע המשפטי, בעניינים ובהיקף שנקבעו בה.

23. אגרות חלק מפסק הדין

כל האגרות ייגבו על פי פסק דין, צו או החלטה אחרת שניתנו באותו משפט ממי שנתחייב בהן בהוצאות המשפט ובמידה שנתחייב כאמור ללא צורך בפסק דין מיוחד.

24. הוראות מעבר

האגרות ששולמו בעד תובענות, ערעורים או הליכים משפטיים התלויים ועומדים בבית דין או בהוצאה לפועל ביום פרסום תקנות אלה ברשומות, יראו אותן כאילו שולמו כדין בשיעור הראוי אם שולמו לפי דרגת האגרות שהיתה נהוגה בשעת תשלומן.

25. תחילה

לתקנות אלה ייקרא "תקנות בתי הדין הדתיים הדרוזיים (אגרות)", התשל"ג-1973."

תוספת

(תקנה 2)

1. בעד תובענה בענייני -

(א) נישואין - 282 ש"ח.

(ב) גירושין - 391 ש"ח.

(ג) שלום בית - 282 ש"ח.

(ד) מזונות - 263 ש"ח.

(ה) אפטרופסות לפסול דין - 268 ש"ח.

(ו) אפטרופסות לקטין - 268 ש"ח.

(ז) החזקת ילדים - 393 ש"ח.

א1. (א) בעד תובענה בין בני זוג לחלוקת רכוש בסכום קצוב - 1% מן הסכום אך לא פחות מ-337 ש"ח.

(ב) בעד תובענה בין בני זוג לחלוקת רכוש בסכום שאינו קצוב - 562 ש"ח.

2. בעד חידוש דיון בתובענה האמורה בסעיף 1, שהדיון בה הופסק - 186 ש"ח.

3. בעד -

(א) ערעור על פסק דין של בית הדין הדתי הדרוזי בעניין תובענה כאמור בפרט 1(ב), (ג), (ד), (ז) או א1 - 731 ש"ח.

(ב) בקשת רשות ערעור על החלטה אחרת של בית הדין הדתי הדרוזי שניתנה לעניין תובענה כאמור בפרט 1(ב), (ג),

(ד), (ז) או א1 - 562 ש"ח.

(ג) ערעור שכנגד והתנגדות לפסק דין של בית הדין הדתי הדרוזי שניתן במעמד צד אחד לעניין תובענה כאמור בפרט

1(ב), (ג), (ד), (ז) או א1 - 731 ש"ח.

א3. בעד -

(א) ערעור על פסק דין של בית הדין הדתי הדרוזי בעניין תובענה כאמור בפרט 1(א), (ה) או (ו) - 215 ש"ח.

(ב) ערעור שכנגד והתנגדות לפסק דין של בית הדין הדתי הדרוזי שניתן במעמד צד אחד לעניין תובענה כאמור בפרט

1(א), (ה) או (ו) - 215 ש"ח.

ב3. בעד אישור הסכם בין בני זוג כאשר אין תביעה תלויה ועומדת או ערעור בעניין - 506 ש"ח.

4. בעד הליך ביניים וסעדי עזר, שלא נתבקשו בעת הגשת התובענה העיקרית - 133 ש"ח.

5. בעד רישום נישואין, למעט שכר טרחת מסדר הנישואין - 265 ש"ח.

6. בעד אישור מסמכים, לכל עמוד - 5 ש"ח.

7. בעד כל עניין, פעולה או הליך, שלא נקבעה לו אגרה על פי תוספת זו - 186 ש"ח.

8. בעד מסירה אישית של מסמכים למען נקוב - 53 ש"ח.

כ"ט באדר ב' התשל"ג (2 באפריל 1973)

זרח ורהפטיג

שר הדתות

[1]. ק"ת 3003, התשל"ג (3.5.1973), עמ' 1280.

- תיקונים: ק"ת 4527, התשמ"ג (6.9.1983), עמ' 1948;
ק"ת 5089, התשמ"ח (13.3.1988), עמ' 542;
ק"ת 5201, התשמ"ט (16.7.1989), עמ' 1119;
ק"ת 5257, התש"ן (22.3.1990), עמ' 492;
ק"ת 5286, התש"ן (16.8.1990), עמ' 978 [התש"ן (מס' 2)];
ק"ת 5361, התשנ"א (6.6.1991), עמ' 919;
ק"ת 5367, התשנ"א (4.7.1991), עמ' 1019 [התשנ"א (מס' 2)];
ק"ת 5402, התשנ"ב (9.12.1991), עמ' 485;
ק"ת 5486, התשנ"ג (15.12.1992), עמ' 188;
ק"ת 5531, התשנ"ג (6.7.1993), עמ' 956 [התשנ"ג (מס' 2)];
ק"ת 5569, התשנ"ד (30.12.1993), עמ' 313;
ק"ת 5611, התשנ"ד (1.7.1994), עמ' 1134 [התשנ"ד (מס' 2)];
ק"ת 5650, התשנ"ה (5.1.1995), עמ' 513;
ק"ת 5687, התשנ"ה (29.6.1995), עמ' 1572 [התשנ"ה (מס' 2)];
ק"ת 5725, התשנ"ו (28.12.1995), עמ' 314;
ק"ת 5767, התשנ"ו (23.6.1996), עמ' 1345 [התשנ"ו (מס' 2)];
ק"ת 5801, התשנ"ז (24.12.1996), עמ' 282;
ק"ת 5850, התשנ"ז (11.9.1997), עמ' 1147 [התשנ"ז (מס' 2)];
ק"ת 5866, התשנ"ח (17.11.1997), עמ' 157;
ק"ת 5912, התשנ"ח (23.7.1998), עמ' 1049 [התשנ"ח (מס' 2)];
ק"ת 5942, התשנ"ט (17.12.1998), עמ' 203;
ק"ת 5960, התשנ"ט (18.3.1999), עמ' 516 [התשנ"ט (מס' 2)];
ק"ת 5983, התשנ"ט (16.6.1999), עמ' 981 [התשנ"ט (מס' 3)];
ק"ת 6012, התש"ס (30.12.1999), עמ' 198;
ק"ת 6452, התשס"ו (10.1.2006), עמ' 329;
ק"ת 6686, התשס"ח (6.7.2008), עמ' 1096;
ק"ת 6739, התשס"ט (1.1.2009), עמ' 335;
ק"ת 6792, התשס"ט (1.7.2009), עמ' 1104 [התשס"ט (מס' 2)];
ק"ת 6846, התש"ע (31.12.2009), עמ' 412;
ק"ת 6905, התש"ע (5.7.2010), עמ' 1354 [התש"ע (מס' 2)];
ק"ת 6963, התשע"א (9.1.2011), עמ' 487;
ק"ת 7009, התשע"א (28.6.2011), עמ' 1090 [התשע"א (מס' 2)];
ק"ת 7065, התשע"ב (28.12.2011), עמ' 473;
ק"ת 7089, התשע"ב (9.2.2012), עמ' 761 [התשע"ב (מס' 2)];
ק"ת 7207, התשע"ג (3.1.2013), עמ' 565;
ק"ת 7325, התשע"ד (6.1.2014), עמ' 456;
ק"ת 7759, התשע"ז (5.1.2017), עמ' 510;

ק"ת 7832, התשע"ז (29.6.2017), עמ' 1314 [התשע"ז (מס' 2)];
ק"ת 7927, התשע"ח (11.1.2018), עמ' 808;
ק"ת 8000, התשע"ח (15.5.2018), עמ' 1955 [התשע"ח (מס' 2)];
ק"ת 8087, התשע"ט (22.10.2018), עמ' 496;
ק"ת 8177, התשע"ט (20.2.2019), עמ' 2890 [התשע"ט (מס' 2)];
ק"ת 8312, התש"ף (1.1.2020), עמ' 296;
ק"ת 9063, התשפ"א (5.1.2021), עמ' 1400;
ק"ת 9846, התשפ"ב (28.12.2021), עמ' 1394;
ק"ת 10453, התשפ"ג (26.12.2022), עמ' 594;
ק"ת 10993, התשפ"ד (20.12.2023), עמ' 912.

//